పెద్దకథ

తెల్లబట్ట

-బి.ఎస్. రాములు

(గత సంచిక తరువాయి)

నిరాశ నిండు గర్భిణీవంటిది. అనుభవించడం రావాలే గానీ నిరాశలో గర్భిణీ స్త్రీలా ఆనందాన్ని పొందవచ్చు. అది జీవితాన్ని కొత్తగా ప్రసవిస్తుంది. కొత్త ఆనందాన్నిస్తుంది. ఆశ ఒక ఊహ. ఆశ అందమైనది. నిరాశ ఒక వాస్తవం. నిరాశ - వాస్తవం నుండి ఊహకు చేరుకుని దాన్ని వాస్తవం చేసుకోలేకపోయిన తీరును తెలుపుతుంది. ఆశ గమనాన్ని తెలుపుతుంది. నిరాశ గమ్యం యొక్క దూరాన్ని తెలుపుతుంది. నిరాశ ఆ లక్ష్యాన్ని చేరుకోలేని దశను తెలుపుతుంది. నిరాశ దాటిన లక్ష్యాల గమ్యాలపట్ల ఆహాన్ని తొలగిస్తుంది. మరింత ఉన్నత జీవిత లక్ష్యాన్ని తిరిగి కొత్తగా ప్రారంభిస్తుంది. ఆ ముగ్గురి మధ్య యిలా ఎన్ని చర్చలో... జైలు ప్రపంచంలో ప్రపంచానికి వెలుగునిచ్చే ఎన్నో పుస్తకాలు రాయబడ్డాయంటే రాయబడవూ మరీ! తన మనస్సు - ఈ సమాజ లోపలి పొరల్లోకి వెళ్ళి తరచి చూసే సమయమూ ఏకాగ్రతా స్వేచ్ఛా చిక్కేది జైల్లోనే కదా! అని కూడా చర్చించుకున్నారు. బయటి ప్రపంచం చూసి ఆశయ్య ఏం ఆలోచిస్తున్నాడో తమ లోపలి ప్రపంచం చూసి వాళ్ళూ అదే ఆలోచిస్తున్నారని అతనికి తెలియదు. అలాగే హాయిగా స్వేచ్ఛగా యింకా కొంత కాలం బతకాలి - యింకా చదువుకోవాలి అనే సారవ్వ నిశ్చయాన్ని కోర్టు నిరాశచేసింది. సాక్ష్యాలు లేక కోర్టు కేసు కొట్టేయడంతో జైలు నుండి వీధిలో పడింది. తనకు తెలియని వారెవరో తన పార్టీ తరఫున ష్యూరిటీస్ ఇవ్వడంతో కొన్నాళ్ళకు శారద బేల్‌పై బయటకు వచ్చి పార్టీలో భాగంగా జనారణ్యంలో తిరిగి కల్సిపోయింది. ఒంటరి సుశీల తండ్రి యిస్తానన్న ష్యూరిటీస్‌ను వద్దంటున్న సుశీల అవుడు అంగీకరించి యింటికి చేరింది.

జైల్లో ఉన్నప్పుడు బయటకు వచ్చాక ముగ్గురం కల్సి వుందాం. ఒకే దళంగా పనిచేద్దాం. అక్కడా మగవాళ్ళ పెత్తనం ఎదురైతే మహిళా సంఘాలు పెడ్దాం. నాటి బౌద్ధభిక్షువుల్లా నేడు కొత్త ఒరవడి సృష్టిస్తూ స్త్రీ బౌద్ధభిక్షువుల్లా సమాజానికి అంకితం అవుదాం అని జైల్లో చేసుకున్న బాసలు బయటకు వచ్చాక నిలవలేదు. సారవ్వా సుశీలా ఏదో ఉత్తేజంలో సరేనన్నారు గానీ బయటకు వచ్చాక ఎవరి జీవితం వారిదైపోయింది. ముందు నేను కబురు చేస్తాను. ఆ తర్వాత వీలు చేసుకుని నేనే వస్తాను నాతో రావడానికి రెడీ ఉండండి అని శారద అన్నప్పుడు జైల్లో నిర్బంధంలో సై అన్నారు గానీ బతుకుమీది తీపి అంత త్వరగా వదిలేది కాదని బయటకు వచ్చాక వారికి అర్థం కావడానికి ఎంతో కాలం పట్టలేదు.

బావిలో పడి చావాలనుకున్న సారవ్వ యిపుడు చాలా మారిపోయింది. నిర్బంధంలో శారద యిచ్చిన చైతన్యం సారవ్వను దళంలో చేరి మళ్ళీ చావడానికి సిద్ధం చేసింది. ఆనాడు ఊరకే చావడంకన్నా ఈరోజు ఒక మంచి సమాజం కోసం చావడానికి సిద్ధపడ్డం ఎంతో నయం. అయితే యిపుడు ఆమెకు శారద చెప్పిన త్యాగం పట్ల భిన్నాభిప్రాయం లేదు. అసలు ఎందుకు చావాలి అనే అంశంతోనే విభేదించింది. ఆశ - నిరాశ - లక్ష్యం - గమ్యం - మరింత ఉన్నత లక్ష్యాల చర్చ ఆమెను చావును ప్రేమించే దశ నుండి బతుకు ప్రేమించే దశకు పరివర్తన చెందించింది. జీవితాన్ని ఓడిపోయిన వారు నిరసనతో, త్యాగంతో చావుకు సిద్ధపడ్డా - జీవితాన్ని తిరిగి గెలుచుకునే అవకాశాలున్నాయనే కొత్త ఆశలు లక్ష్యాలు కొత్తగా చిగురిస్తే - చావుకు సిద్ధపడి బతుకును ప్రేమించడం నుండి - బతుకుకు సిద్ధపడి చావును నిరాశ నిర్లక్ష్యం అనే రూపంలో ప్రేమించడంలోకి పర్యవసిస్తారా - ప్రాణాలివ్వడం కోసం వచ్చి కొంత కాలం పనిచేసి తిరిగి వెనక్కి వెళ్తున్న వాళ్ళు - ఈ దశలోని వారేనా - అలా అయితే ఈ నిర్బంధాలు తొలగిపోతే చావు భయంతో చేరి చావుకు సిద్ధపడి పనిచేస్తున్న రిక్రూట్‌మెంట్ అంతా దళాల్లోంచి రిట్రీట్ అవుతారా! నిర్బంధం ఉంటే తప్ప తమ రిక్రూట్‌మెంటు సాగదా! సారవ్వ సుశీలల్తో ఓ రొండు చర్చించి వెళ్ళాక శారదలో ఈ కొత్త అనుమానాలు మొదలయ్యాయి. భయం భయంగానే తన భయాల్ని పార్టీ ముందుంచితే తేలిగ్గా నవ్వేసి నీక్కూడా వెళ్ళిపోయి వారిలాగే జీవించాలనిపిస్తోందని చెప్పరాదూ - అని హేళన చేయడంతో తన కమిట్‌మెంటు పట్ల ఆ మాటలు శూలాల్లా గుచ్చినట్టయి విలవిలలాడిపోయింది. కొన్ని భావాల్ని వ్యక్తం చేయకపోతేనే హాయి. ఎక్కువ గౌరవం. ఆ కోవలో ఈ చర్చనీ చేర్చేసి మౌనం దాల్చింది శారద. కాని సారవ్వ వాదనలో ఏదో సత్యం తాలూకు అంశ ఉందనిపించేది.

అత్తగారి ఊరూ, చెల్లెలింటికీ - మాలతి - సుశీల - ఆశయ్యల యిళ్ళ మధ్య ఆసు పోస్తున్నట్టుగా తిరుగుతూ సారవ్వ పరిపరివిధాల భావి జీవితం గూర్చి ఆలోచిస్తోంది. అసలు పెళ్ళీ పిల్లలు లేకుండా ఆ ఆశనిరాశల్తో పనిలేకుండా సమాజం కోసం బ్రహ్మచారుల్లా - సన్యాసుల్లా - బౌద్ధ భిక్షువుల్లా స్త్రీలు తమ బతుకు తాము ఎందుకు బతకకూడదు. స్త్రీలు బౌద్ధ భిక్షువుల్లా మారితే మానవ వంశం నిర్వంశం అవుతుందనే బావవాదనలో మగదృష్టి తాలూకు లోపం లేదా! స్త్రీలు ఎందుకు పిల్లల్ని కనాలి. ఎందుకు మగవాళ్ళను సుఖపెట్టాలి. ఇపుడు సమాజంలో రావాల్సింది అంబేద్కర్ చెప్పిన నవబౌద్ధ విప్లవం. ఈ మాటపై మాలతితో పాటు ఆశయ్య కూడా సారవ్వతో ఏకీభవిస్తాడు. అయితే ఆ బౌద్ధ విప్లవం యిపుడు స్త్రీవాద కోణంలో భాగంగా స్త్రీబౌద్ధ భిక్షు సంఘాల ద్వారానే సాధ్యం అని చేసే మాలతి సారవ్వల చర్చల్తో ఆశయ్య విభేదిస్తాడు. నువ్వు ఆడదానివై పుట్టి ఉంటే నీకు తెల్సిఉండేది' అనడంతో ఆశయ్య ఓడిపోయినట్టు నవ్వి తల వేలాడేస్తాడు. దాంతో ఆశయ్య స్థానంలో సుశీలను కలుపుకున్నారు వారు. ఏదో మిషతో ఆ ముగ్గురు కల్సుకొని ఏదేదో చర్చించేవారు. ఆ ప్రశ్నలు అవుడవుడు ఆశయ్యను కూడా చర్చకు లాగేవి.

ఇంతకూ తాము ఎందుకోసం బతకాలి. మాలతి కూతుర్ని చూసుకుంటూ బతుకుతుంది. తమ యిద్దరికీ ఇవుడా అవకాశం లేదు. అసలు ఈ జీవితం అంటే ఏమిటి? తమకు తెల్సింది జీవితమేనా - స్త్రీల సగటు జీవితాలు యిలానే

ఉంటాయా – తాము జైల్లో ఒక కొత్త జీవితాన్ని ఒక కొత్త సమాజాన్ని సృష్టించుకున్నారు. ఈ సమాజంలో ఆ నమూనా జీవితాన్ని తిరిగి కొత్తగా ప్రారంభించ గలిగితే ఎంత బాగుండు.

"అందుకు ఈ పాత తెల్సిన సమాజాన్ని వదిలేసి మనం తెలియని ఒక కొత్త సమాజంలోకి వేరొక చోట కొత్తగా ప్రవేశించాలి. నాలాంటి ఉద్యోగులకు అది ఎలా సాధ్యం. ఈ సర్వీసు సీనియారిటీ పోతుంది. కొత్తచోట ఆర్థిక అభద్రత ఎంతో కుంగదీస్తుంది. ఇంత జీతం కొత్తచోట సంపాదించడం అసాధ్యమైనవిషయం". అది మీలాంటి భద్ర జీవితంలేని వారికే ఉన్న గొప్ప అవకాశం" అంది మాలతి.

"అసలు ఒక కొత్త సమాజంలోకి నేనెందుకు వెళ్ళాలి. శారద చెప్పిందీ యిదేగదా – పార్టీ అనే కొత్త సమాజంలోకి వెళ్ళి పాత సమాజాన్ని ఒక కొత్త సమాజంగా మార్చడం గురించే శారద చెప్పింది. నేను ఆ మాటనే గదా వ్యతిరేకిస్తున్నది. నేను కొత్త సమాజంలోకి ఎందుకు వెళ్ళాలి. ఈ పాత సమాజంలో కొత్త జీవితాన్ని సాధించుకుంటూ ఈ సమాజాన్నే కొత్త సమాజంగా ఎందుకు మార్చకూడదు. ఈ సమాజం అలా ఎందుకు మారకూడదు? వెనకా ముందూ ఎవరూ లేని స్త్రీని మనం ప్రవేశించే కొత్త సమాజం ఎలా స్వీకరిస్తుందో" అంది సారవ్వ.

"బాల్యం నుండి మన జీవితాల్ని మళ్ళీ కొత్తగా ప్రారంభిస్తే ఎంత బావుండేదో" అంటూ వేదాంతంలో పడ్డాడు ఆశయ్య.

"అపుడు సారవ్వను చేసుకొనేవాడివా – మాలతిని చేసుకొనేవాడివా?" సూటిగా ప్రశ్నించింది సుశీల. ఆశయ్య అయోమయం అయిపోయాడు. గడిచిపోయిన కష్టాలు జ్ఞాపకాల్లో అందంగానే ఉంటాయి. అవే కష్టాలు మళ్ళీ ఎదురైతే – ఆబాల్యం నాకొద్దు ఆ కష్టాలు నాకొద్దు అనేవాళ్ళే ఎక్కువ. ఆశయ్యను చూసి సారవ్వ ఆశగా నవ్వింది. అటు సారవ్వ – ఇటు మాలతి – మరోవైపు లక్ష్మి – ఎటూ తేల్చుకోలేక అవస్థ పడుతున్న ఆశయ్యను చూసి భలే నవ్వింది. నవ్వి నవ్వి విషాదంగా "తిరిగి బాల్యం నుండి ప్రారంభించినా మన జీవితాలు యిలాగే ఉంటాయి" అంటూ గంభీరమైపోయింది మాలతి.

"ఏం అలా అంటావు?" అని ఆశ్చర్యపోయాడు ఆశయ్య. తాను ఎవర్ని చేసుకునేవాడో అనే చర్చ తప్పిపోయిందని లోలోన సంతోష పడ్డాడు. అది గమనిస్తూనే అంది మాలతి.

"ఈ సమాజం మారలేదు గనక – మనం అవే మన పాత్రల్ని పోషించక తప్పదు. మనం ఉన్న ఆ సామాజిక స్థితిగతుల్లో మనలో ఎవరం కూడా అంతకన్నా భిన్నంగా ప్రవర్తించడం సాధ్యం కాదు. ఉదాహరణకు సారవ్వను నువు చేసుకొని ఉంటే సంసార జంజాటంలో నీ చదువు ఆగిపోయేది. పోనీ నేను నీతో లేచిపోయి వచ్చినా నీ చదువాగిపోయేది. తెచ్చిన కాడికి నా నగలు అయిపోయినంక – నువ్వు చేయవట్టే యిన్ని కష్టాలు అని తిట్టికొట్టి పోసేవాడిని – ఏవేవో చిన్న వృత్తులు చేస్తూ."

ఆరోజు మాలతి కోసం వచ్చిన సారవ్వ అక్కడ బావను చూసి రాకూడనివేళ వచ్చాననుకొని చటుక్కున వెనుదిరిగింది. "ఛ – నీకింకా ఆ అనుమానం పోలేదా అంటూ మాలతి సారవ్వను రెక్కపట్టుకుని లాక్కొచ్చి కూర్చోపెట్టింది. మాలతి చాకచక్యంవల్ల కొద్ది సేపట్లోనే తిరిగి ముగ్గురూ ఒక్క హృదయంలా మారిపోయారు. పాత జ్ఞాపకాల మీద జోకులు వేసుకున్నారు. ఆలస్యంగా వచ్చిన సుశీల వారితో జతపడింది.

"నువ్వు ఎన్ని చెప్ప, బావను నీకు నేను త్యాగం చేయలేదంటావా!" అని నవ్వుతూ సీరియస్‌గానే మాలతిని నిలదీసింది సారవ్వ.

చుక్కల్లో తారలరేట్లు

బాలీవుడ్‌లో తారలకు నటనంటే కాసుల పంటలా వుంది. ఈ మధ్య సన్నీడియోల్ ఒక సినిమాకు రూ. 3.5 కోట్లు ఇమ్మని అడిగాడట. హీరోలైతే రూ 75 లక్షల నుంచి 3 కోట్ల దాకా, హీరోయిన్లయితే 60 లక్షల నుంచి 2 కోట్ల దాకా అడుగుతున్నారు.

మాలతి కోసం బావకోసం తన జీవితాన్ని త్యాగం చేశాననే భావనే సారవ్వను సజీవంగా ఆశాజీవిగా ఉంచుతోంది. అది వాస్తవం కాదని తెలిస్తే ఆమె ఆశా విశ్వాస సౌధాలు కుప్పకూలి పోతాయని మాలతి గ్రహించలేక పోయింది.

"నీ కులం – ఆర్థికస్థితి నిన్ను చదువుకోనీయలేదు. నా కులం నన్ను ఆశయ్యతో లేచిపోనీయలేదు. అతని చదువే నిన్నూ నన్నూ – అతన్ని దగ్గర చేసింది. దూరమూ చేసింది. మీ బావ చదువుకొని యింతగా ఎదగకపోయి వుంటే నీవింతగా ప్రేమించేదానివీ కాదు. ప్రేమించినా వెంకటయ్యను మరచినట్టే మరిచిపోయి ఉండేదానివి. నేనూ అంతే. అతని చదువు, ఉద్యోగం మన యిద్దరి ప్రేమల్ని పెంచి మన పీకలమీదికి తెచ్చింది. నీవు పుట్టిన కులం కారణంగానే నీవు నీ బావను త్యాగం చేయాల్సి వచ్చింది. ఇదొక సామాజిక అనివార్యత. ఇందులో నీ త్యాగం పాలు చాలా తక్కువ. నీవు లేకపోతే మరొకరి సాయంతోనైనా మీ బావను నేను వాటేసుకునే దాన్నే గదా – ఆలోచించు."

ఆ వివరణతో సారవ్వ దిగాలుపడి పోయింది. అకస్మాత్తుగా నిస్పృహతో తూలిపడి పోయింది. సుశీల మాలతి కల్సి ఆమెను మంచంపైకి చేర్చారు. బావకోసం మాలతి కోసం తన జీవితాన్ని త్యాగం చేశాననే భావన ఒక్కసారిగా వేళ్ళు నరికిన చెట్టులా కూలిపోవడంతో సారవ్వ తట్టుకోలేక పోయింది. అది వాస్తవం అయినా కాకపోయినా ఆ భావనే ఆమెకు మళ్ళీ జీవితేచ్ఛనిస్తోందని మాలతికి అపుడు గానీ అర్థంకాలేదు. కొత్త ప్రాణం పోసి శారద ఎక్కించిన త్యాగం భావన యిలా దిగిపోవడం చూసి సుశీల చకితురాలైంది.

వాస్తవాలకన్నా విశ్వాసాలు బలమైనవి. పైకి మొండిఘటంలా కన్పించే సారవ్వ హృదయం యింత సున్నితమైందా అని తొలిసారిగా చకితుడయ్యాడు ఆశయ్య, జీవిత సర్వస్వం కోల్పోయినా ఆమె ఆత్మాభిమానమే ఆమెను బతికిస్తోంది. మాలతి కూల్చింది ఆ ఆత్మాభిమానాన్నే. స్పృహ కొచ్చాక కడుపునొప్పితో గిలగిలా కొట్టుకుంది.

వారం రోజులకు కోలుకున్నపటికీ మునుపటిలా నవ్వలేక పోయింది సారవ్వ. మాలతి కళ్ళల్లోకి సూటిగా చూడలేక పోయింది. గర్భసంచిలో ఏవో మార్పులు చోటుచేసుకుంటున్నాయని డాక్టరు మేడం చెప్పిన విషయం సారవ్వకు చెప్పకుండా దాటేసింది మాలతి. అది క్యాన్సర్‌గా మారవచ్చునన్న ఆమె మాటకు తనలో తనే బాధపడ్తోంది మాలతి. సారవ్వకి వివరాలు తెలియకపోయినా జైల్లో ప్రారంభమైన తన తెల్లబట్ట – కడుపునొప్పి రోజురోజుకూ పెరుగుతున్నట్టు మాత్రం గ్రహించింది. సారవ్వ పాత ఆదర్శాల్తోపాటు పాత ప్రణాళికలు సుడిగాలికి లేచిన ఎండుటాకుల్లా కొట్టుకుపోయాయి. ఎటూ పాలుపోక గమ్యం లేని నౌక అక్కడే లంగరు పడింది. నెలరోజుల్లో మాలతి పనిమనిషిలా చూడకపోయినా సారవ్వకు ఆ యింట్లో స్థిరపడిన స్థానం అదే. టేలర్ పని నేర్చుకోవడం పూర్తయ్యేదాకా ఓపికపట్టి – చివరకు తన చెల్లెలి మొగుడే సర్‌పంచ్‌గా ఉన్నాడన్న ధీమాతో పోలీసుల భయాన్ని పారదోలి తాను పుట్టి పెరిగిన ఊరికే పయనమైంది సారవ్వ.

టేలర్ పని చేసుకుంటూ తమ వాడ పిల్లల్తో ఆడుతూ పాడుతూ గతాన్ని మరచి పోతున్న౦తలో అంగన్‌వాడి టీచర్‌గా ఎన్నికై సారవ్వకు ఒక స్థిర జీవితాధారం దొరికినట్టయింది. టేలర్ పని కూడా కొనసాగిస్తూ పిల్లల్తో తన ఆనందాన్ని కల్సి పంచుకుంటోంది.

తల్లిని కోల్పోయిన ముగ్గురు పిల్లలకు తల్లిగా – వేసక్టమీ చేయించుకున్న అతనికి భార్యగా ఓ పెళ్ళి సంబంధం వచ్చిందని ఎటూ తేల్చుకోలేకుండా ఉన్నాను – రమ్మని రాయడంతో సుశీల యింటికి వెళ్ళింది సారవ్వ. సారవ్వ వెళ్ళిన మరునటి రోజే శారద హఠాత్తుగా అక్కడ ఊడిపడింది. ముగ్గురు నెచ్చెలులు కల్సుకున్న సంతోషంతో సుశీల బంధువుల యింట్లో (శారద టెక్ జాగ్రత్తల కోసం ఎన్నుకున్న స్థలం అది) మూడు రోజులు హాయిగా గడిచిపోయాయి. ఏదో ట్రీట్‌మెంట్ కోసం వస్తూ అక్కడికి వచ్చానని చెప్పింది శారద. శారద మొహం నిండు ముత్తయిదు జవ్వనిలా కళకళలాడుతోంది. జైలులో కన్నా కొంచెం చిక్కిపోయినా ఒక నూతనోత్తేజంతో శరీరం పెట పెటలాడుతోంది.

* * * * *

'నువ్వు మళ్ళీ పెళ్ళి చేసుకున్నావా-' అని అడిగింది సారవ్వ. ఎలా పసిగట్టిందబ్బా అని ఆశ్చర్యపోయింది శారద. నవ్వుతూ ఔనన్నట్టు తలవూపింది. 'మస్తు మంచోడనుకుంట. చెప్పినట్టు వినే మొగుడు దొరికితే అంతకన్నా కావల్సింది ఏముంది. బాగా చదువుకున్న సంస్కారవంతుడా' అని అభినందించింది సుశీల.

'చదువుకున్నోడు కాదక్కా. వాళ్ళది గోండు వంశం. గోండు రాజ్యం. పెద్దగా చదువుకోలేదు గానీ- నువ్వన్నట్టు చెప్పినట్టు వినే మొగుడే దొరికాడు. చక్కని హృదయం. అయితే ఆ హృదయానికి భాష రాదు... అది సరే గాని నీక్కూడా ఒక మంచి మొగుణ్ని చూసిపెట్టానక్కా. మరి ఎపుడు బయలుదేరుతున్నావు." అని గలగలా నవ్వింది శారద.

సారవ్వ సుశీల కొద్ది క్షణాలు మాట్లాడలేదు. దాంతో శారద మాటమార్చి ఏవో కబుర్లకు దిగింది. కాసేపాగి సారవ్వ వైపు చూస్తూ నాతో రావడానికి నీకేం తక్కువైంది. ఇక్కడ నీకింకేం మిగిలింది. పార్టీ కూడా నీకు జరిగిన అన్యాయానికి చాలా బాధ పడ్తోంది – నేను చెప్పాక' అంది శారద.

'శారదా- నీలా నాది కాలేజీ సదువు చదువుకోలిగిన జీవితం కాదని నీకు తెలియదా! ఎక్కడ పోగొట్టుకున్నామో అక్కడే వెతుక్కోవాలంటారు పెద్దలు. నేను పుట్టి పెరిగిన పల్లెలో కులంలో నా జీవితాన్ని పోగొట్టుకున్నాను. అక్కన్నే నా జీవితాన్ని గెలుచుకుంటాను.' అంది సారవ్వ.

'ఏదోలా నీవు మీ వూరి మదర్ తెరిసా ననిపించుకుంటానంటావు'

'అంత పెద్దవాళ్ళతో పోలికెందుకు గానీ – మాలతి ఒక మాట చెప్పింది. మా ఊరి సర్పంచ్‌ను స్త్రీలకు రిజర్వు చేస్తున్నారు. నీవెందుకు ప్రజల హృదయాలను గెల్చుకోకూడదు అని అడిగింది. ఆ విషయమే ఆలోచిస్తున్నాను.'

'ప్రజల హృదయాలను గెలిచి పదవి సాధించగలవేమో గాని కొత్త భర్తను సాధించుకోగలవా.'

నాకా విషయంపై మనసు రోసిపోయింది. ఏదో కాస్త ఉన్న భ్రమల్ని మాలతి వాస్తవాలు చెప్పి పటా పంచలు చేసింది. ఇపుడు నేను బాగానే బతుకుతున్నాను గతం మరచి నన్నూ నా కొత్త జీవితాన్ని నా చుట్టూ వాళ్ళు గౌరవిస్తున్నారు. నాకు అడవుల్లో ఇతర ఊర్లతో పనిలేదు. ఎందుకంటే నెక్కడ పోగొట్టుకున్నానో అక్కడే నా జీవితాన్ని గెలుచుకుంటున్నాను. నీవు కోల్పోయిన జీవితం అంటూ నీకేమి లేదు- ఉంటే నీవూ నాలాగే అదే బంధుమిత్రుల మధ్య అదే ఊర్లో అదే సమాజంలో తిరిగి గెలుచుకో. నాకు యింతకన్నా గొప్ప విప్లవమూ జీవితమూ కనపడ్డం లేదు. నీ దయవల్ల నేనిపుడు పిరికిదాన్ని కానని నీకు తెలుసు."

తప్పేంటీ

హోమో సెక్సువాలిటీ, లెస్బియనిజం మీద ఇప్పుడిప్పుడే సినిమాలు రావడం మొదలైంది. ఈ విషయంపై నమ్రతా శిరోద్కర్, కాశ్మీరా షాలు ఏమంటున్నారంటే అందులో అంత పెద్ద వింత ఏముంది. ఆ సినిమాలను మనం 'వేరు' గా చూడనక్కర్లేదు. ఇవాళ రేపు ప్రపంచంలో ఈరకమైన ధోరణి ఎక్కువగానే వుంది. అందుకని 'ఆ సినిమాలా' అనుకోనక్కర్లేదు అన్నారు. కాశ్మీరా షా అయితే ఒక అడుగు ముందుకేసి అసలు ఈ సబ్జెక్టు మీద సినిమా తీయడం సేలబుల్ ఐడియా అంది.

తనకన్నా వయసులో ఎంతో పెద్దయిన సారవ్వతో మరింత వాదన పెట్టుకోలేక పోయింది శారద. ఆమె పడిన కష్టాలు కన్నీళ్ళు తనకు తెల్సు. ఆమె నిర్ణయంలో ఏదో సత్యం అంత ఉండేవుంటుంది. అది ఆమె పట్ల తనకున్న విశ్వాస గౌరవం.

అలా మాట్లాడుతూనే ఉన్నారు. అకస్మాత్తుగా(గర్భసంచి) కడుపునొప్పితో మెలి తిరిగిపోయింది సారవ్వ. సుశీల డాక్టరుకు చూపించి వారం గడిచాక మాలతి యింట దింపి వెళ్ళింది. శారద నాలుగోరోజే వెళ్ళిపోయింది.

ఆశయ్య సారవ్వ స్థితి చూసి కన్నీళ్ళు పెట్టాడు. ఆశయ్య భార్య లక్ష్మి తమ యింటికి రమ్మంది. "ఈ అభిమానం యిలాగే ఉండనీ" అని లోతుకు పోయిన కళ్ళతో నీరసంగా నవ్వింది సారవ్వ. "మీ బావను తీసుకొని లేచిపో అక్కా – నేను ఏమనుకోను" అని లక్ష్మి నవ్వించే ప్రయత్నం చేసింది. "నిజంగానే మనం లేచిపోదామా సారవ్వా" అని నవ్వుతాలకే అనబోయినా ఆశయ్య కళ్ళల్లో నీళ్ళు నిండాయి.

ఆ మాటకు మాలతి అభ్యంతర పెట్టింది. "మొగుడు-మగతోడు లేకపోయినా ఎంత హాయిగా ఆనందంగా – సొంత వ్యక్తిత్వంతో – సొంత కాళ్ళపై నిలబడి బతకగలమో – మా జీవితాల్ని మేం ఎలా గెలుచుకోగలమో – నిరూపించాక – ఇపుడు నీ అవసరం ఎవరికో వున్నట్టు – మగతోడు లేకపోతే ఆడవాళ్ళు బతకలేనట్టు – ఇపుడు లేచిపోదామా అంటావేమిటి? మళ్ళీ మీ మగపెత్తనం మా మీద రుద్దటానికా" అని నవ్వింది మాలతి.

"ఎంత చక్కగా జవాబు చెప్పావు" అన్నట్టు మాలతికేసి చూస్తూ కళ్ళతోనే అభినందించింది సారవ్వ. అంతలో అకస్మాత్తుగా మళ్ళీ తెరలు తెరలుగా లేచిన గర్భసంచి కడుపు నొప్పితో స్పృహ కోల్పోయింది సారవ్వ. స్పృహలోకొచ్చాక "ఒక్కసారి యిలా రా బావా" అని చేత్తో నీరసంగా దగ్గరకు తీసుకుని మనసారా ముద్దిడుకుని ఆనంద భాష్పాలు రాల్చింది.

"మీరంతా తోడుండగా-ఇంకేం కావాలి. నా జీవితానికిది చాలు" అని అందరికీ నమస్కరించింది సారవ్వ.

* * * * *

కొన్నాళ్ళకు కష్టాల "గర్భసంచి" తొలగించబడ్డ సారవ్వ మసిగుడ్డ జీవితం పసిగుడ్డు జీవితంలా మళ్ళీ కొత్తగా వికసించడం ప్రారంభమైంది. కాలక్రమంలో ఆమె జీవితంలాగే ఆమె పేరు ఇంటిపేరు కొంచెం మార్పు చెందింది. ఆ ఊళ్ళో ఇపుడామెను అందరు "సర్పంచ్ సారక్క" అని ప్రేమగా పిలుచుకుంటారు.

* * * * *

రమేశ్‌గారూ! ఇందులో చెప్పిన ఆశయ్యను నేనే. మీరు సారవ్వను పెళ్ళి చేసుకొంటే అది ఎందరికో ఆదర్శం అవుతుంది. మీ పిల్లల్ని సారవ్వ తన సొంత పిల్లల్లా చూసుకోగలదు. మాలతిని చేసుకొంటే మీ స్థాయి జీవితంలో వెంటనే కలగల్సిపోతుంది. సుశీలను చేసుకొంటే మగవాళ్ళంతా చెడ్డవాళ్ళు కారు అని అర్థం చేయించినట్టవుతుంది. ఒకటి చెప్పగలను. ఇన్ని అనుభవాలెదురైనా వాళ్ళ హృదయాలు తెల్లబట్టలా నిర్మలమైనవి. వీళ్ళలో ఎవర్ని చేసుకొన్నా మీ జీవితంతో పాటు ఆమె జీవితాన్ని కూడా చిగురింపజేసినవారవుతారు. మీ నిర్ణయం కోసం వాళ్ళూ నేనూ ఎదిరి చూస్తుంటాం. ఉంటాను.

– మీ విద్యాధరరావు.